



ת"פ (באר שבע) 4964-08-23 - מדינת ישראל נ' מסיסה טקלה

ת"פ (באר-שבע) 4964-08-23 - מדינת ישראל נ' מסיסה טקלה ואח'מחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 4964-08-23

מדינת ישראל

נגד

1. מסיסה טקלה

ע"י ב"כ עו"ד רן אבינועם

2. יעקב ברו

ע"י ב"כ עו"ד אברהם זריהן ועו"ד יוסף אדרי

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[30.07.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא יואל עדן

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן בעבירה של הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) + 29(ב) רישא לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בניין מגורים בעל שבע קומות באשדוד ("הבניין") נמצא מעל למרכז מסחר ("המרכז") המכיל מגוון עסקי ובין היתר, חנות לממכר ציוד גלישה ("החנות"), חנות לממכר פירות וירקות, מספרה, מכון שיזוף, ובר שכונתי ("העסקים הסמוכים").

בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת. עובר לאירוע שיתואר להלן ומסיבה שאינה ידועה למאשימה קשרו הנאשמים קשר להצית את החנות.

בשל הקשר האמור ולשם קידומו, ביום 7.7.2023 בשעה 22:41 הגיעו הנאשמים לאשדוד, כשהם רוכבים על אופנוע השייך לנאשם 2 ("האופנוע") כשעל ראשיהם קסדות.

בשעה 23:15 הגיעו הנאשמים עם האופנוע לרחוב בו נמצא הבניין והחנו את האופנוע.

בשעה 23:34 או בסמוך לכך הלכו הנאשמים לכיוון המרכז, כשקסדה על ראשיהם, כשהגיעו לחנות, שילחו בה אש במזיד, ברחו בריצה אל המקום בו החנו את האופנוע, עלו עליו ונמלטו מהמקום כשהם רוכבים על האופנוע.



- בהמשך, נטשו את האופנוע, הזמינו מונית דרך אפליקציה ונסעו במונית.
- האש שהציתו הנאשמים החלה לבעור בחנות והתפשטה לעבר העסקים הסמוכים, לעבר חזית הבניין, לובי הבניין, חדרי המדרגות ודירות מגורים בבניין. עשן סמיך היתמר בכל הבניין וחדר גם לדירות. דיירת שמתגוררת בבניין סמוך, הבחינה בשריפה והזעיקה את מכבי האש.
- שוטר שלא היה בתפקיד הגיע בסמוך לבניין באקראי, הבחין בשריפה, נכנס לבניין האפוף עשן ויחד עם שוטר אחר שהגיע למקום במסגרת תפקידו ואדם נוסף סייעו בפינוי הדיירים מדירותיהם.
- בשלב מסוים במהלך פינוי דיירת נכה על כיסא גלגלים, לא הצליחו השלושה להשלים את פינויה, בשל העשן הכבד שהקשה עליהם לנשום ועל כן נאלץ שוטר לפרוץ את דלת אחת הדירות בקומה הראשונה ולשהות שם, יחד עם השוטר אחר, האדם הנוסף, הנכה ובתה עד אשר חולצו על ידי כוחות הכיבוי.
- במקביל לאמור, הגיעו למקום מכבי האש, שהשתלטו על האש, פרצו לחלק מדירות הדיירים שהיו לכודים בשל האש והעשן וחילצו אותם. דיירי הבניין פונו מבתייהם עד להתפוגגות העשן. למקום הוזעקו גם ניידות מד"א.
- כתוצאה מהשריפה שהציתו הנאשמים נגרמו נזקים כבדים, כדלקמן:
- א. החנות נשרפה כליל על תכולתה.
- ב. חנות הפירות - נזקי פיח ועשן בחנות, קילופי צבע בתקרת החנות. שלטי הפרסום והפרגולה ניזוקו מעשן ופיח כבדים.
- ג. המספרה - נזקי פיח ועשן כבדים בכל המספרה, חלונות סדוקים ומפויחים, מערכת החשמל ניזוקה, כך גם תכולת המספרה.
- ד. מכון השיזוף - מזגן חיצוני נהרס כתוצאה מהשריפה.
- ה. בבניין - הבניין ניזוק בצורה חמורה בנזקי פיח ועשן כבדים בכל הקומות. חדרי המדרגות וחזית הבניין ניזוקו קירות הבניין נסדקו ויש נזקי צבע כבדים בכל הבניין.
- ו. בדירות -
- דירה מס' 1 - ניזוקה קשה מנזקי פיח ועשן, סדקים קשים בכל קירות הדיירה, חלונות ותריסים שבורים ונזק כבד נגרם לכל תכולת הדירה.
- דירה מס' 2 - ניזקי פיח ועשן בדירה, חלונות ותריסים נשברו ונזק נגרם לתכולת הדירה.
- דירה מס' 4 - דלת הדירה נפרצה עם לום ע"י כוחות ההצלה. חלון הדירה ניזוק.



דירה מס' 5 - ניזקי פיח ועשן בכל הדירה, מזגנים חיצוניים ופנימיים ניזוקו כליל, חלונות ותריסים נשברו ונשרפו ותכולת הדירה ניזוקה.

דירה מס' 9 - ניזקי פיח ועשן בדירה, חלונות ותריסים נשברו ונזק נגרם לתכולת הדירה.

דירה מס' 13 - ניזקי פיח ועשן בדירה, חלונות ותריסים נשברו ונזק נגרם לתכולת הדירה.

דירה מס' 17 - ניזקי פיח ועשן כבדים בדירה, סדקים קלים וניזקי צבע בדירה, חלונות ותריסים נשרפו, מזגנים נשרפו ונזק נגרם לתכולת הדירה.

דירה מס' 21 - ניזקי פיח ועשן בדירה, חלונות ותריסים נשברו ונזק נגרם לתכולת הדירה.

דירה מס' 25 - ניזקי פיח ועשן קלים בדירה, חלונות הדירה ניזוקו מניזקי פיח ועשן.

דירה מס' 26 - ניזקי פיח לקירות, לוויילונות, למזגנים ולכביסה.

הנאשמים במעשיהם כמתואר בעובדות לעיל, בצוותא חדא, שילחו אש במזיד בדבר לא לו.

הסדר הטיעון

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודו בעובדות כתב האישום המתוקן אשר הוגש, והורשעו בעבירה המפורטת בו.

במסגרת ההסדר הגיעו הצדדים להסכמה עונשית לפיה על כל אחד מהנאשמים יוטל מאסר למשך 3 שנים בניכוי ימי המעצר.

בנוסף יוטלו מאסר מותנה ופיצוי לשיקול דעת בית המשפט.

עוד הוסכם כי המאשימה תוכל לטעון לחילוט האופנוע הרשום על שמו של הנאשם 2, פסילה ופסילה מותנית, והצדדים יטענו לכך טיעון חפשי.

בהמשך הגיעו הצדדים להסכמה כי על כל אחד מהנאשמים תוטל פסילה בפועל למשך 11 חודשים.

הראיות לעונש

3. מטעם המאשימה הוגשו ראיות לעונש, רישום פלילי של שני הנאשמים (ת/1 ות/2).

נאשם 1 יליד 1992 ולחובתו עבר מכביד הכולל עבירת רצח בגינה נדון ל - 12 שנות מאסר, ועבירות סמים חמורות, אלימות ומין.

נאשם 2 יליד 2003 ולחובתו עבירות סמים חמורות בגין נדון בבית משפט לנוער לדרכי טיפול ללא הרשעה.

הוגשו הצהרות נפגע של שני דיירים - הצהרת אחד הבעלים של דירה 21 ע.ת/10 (ת/3) והצהרת הבעלים של דירה 26 ע.ת/5 (ת/4).

הוגשו פרטי רישיון נהיגה של שני הנאשמים (ת/5 ות/6).

מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעונש.

בהמשך הוגש ע"י ב"כ המאשימה רשימה ובה התייחסות לדירות ולנפגעי העבירה, ושלוש הצהרות נפגעי עבירה נוספות :

ת/6 - שוכר דירה 2.

ת/7 - בעלים של דירה 2.

ת/8 - בעלים של דירה 17.

לאור התנגדות ב"כ הנאשמים התקיים דיון וניתנה החלטה, לפיה הותרה הגשת הרשימה וההצהרות הנוספות של נפגעי העבירה, תוך שצוין כי במסגרת ההכרעה לענין הפיצוי, יובאו אך ורק הדברים שהינם במסגרת כתב האישום.

תסקיר שירות מבחן - נאשם 1

4. נאשם 1 יליד 1992, ונשלח לקבלת תסקיר לעונש, שהוא תסקיר חובה בשל גילו.

על פי התסקיר, נאשם 1 בשנת 2021 בהיותו קטין, נידון ללא הרשעה לשל"צ, צו מבחן והתחייבות בגין ביצוע עבירת סחר בסמים. נאשם 1 תיאר שימוש בקנביס שהחל בגיל 16 ועד למעצרו הנוכחי. שירות המבחן התרשם ממוטיבציה נמוכה לטיפול במסגרת טיפולית סגורה בתחום ההתמכרויות על רקע חוסר מודעות והבנה לעומק התמכרותו לחומרים ממכרים ומידת מעורבותו בעולם הסמים.

הנאשם 1 מודה בביצוע העבירה ולוקח עליה אחריות. תיאר כי בתקופה שקדמה לביצוע העבירה הרבה להתרועע עם חברה שולית באזור מגוריו בהיעדר תעסוקה יציבה, וחבר לחברה בוגרת ממנו שפיתו אותו באמצעות כסף לבצע עבירות. מסר כי הוצע לו סכום של 30,000 ₪ תמורת הצתה של החנות למוצרי גלישה.



נאשם 1 תיאר כי התכוון להצית את החנות הספציפית אליה הגיע ולא חשב שהדליקה תתפשט ותפגע באזור כולו לרבות בנייני מגורים. נאשם 1 הביע חרטה על מעשיו ושיתף בתחושת הצער שחש כלפי הנפגעים באירוע שהם בעלי בתי העסק ובעלי הבתים הסמוכים, מבין כי היה עלול לפגוע בחיי אדם ומצר על כך. ציין כי הונחה לפעול כפי שפעל ע"י הגורמים השוליים עמם היה מעורב, גם בהקשר להודאת השווא על גניבת האופנוע שברשותו. שירות המבחן התרשם מזהות עצמית שאינה בשלה ומגובשת ונטייה להתנהגות אלימה, חסרת גבולות פנימיים ועוברת חוק, המתקשה בקבלת סמכות וגבולות חיצוניים, ומתקשה בעמידה מול פיתוי להשגת רווח כלכלי מהיר. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והגורמים המבטאים סיכוי לשיקום, לרבות גילו הצעיר של נאשם 1 מעצרו הממושך, וההליכים הפליליים המתנהלים כנגדו המהווים גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו, והתרשם כי נאשם 1 מצוי בסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה מוחשית של מאסר בפועל. טענות הצדדים:

5. לטענת ב"כ המאשימה:

התבקש לכבד את ההסדר. נטען כי מדובר באירוע חריג בחומרתו, הן מבחינת התכנון והיקף הנזק והן מבחינת הפוטנציאל של הנזק, והכל מתוך בצע כסף. עוד נטען כי אילו היו הנאשמים מורשעים שלא במסגרת ההסדר, המדינה הייתה דורשת ענישה מחמירה ביותר, וההסכמה העונשית של 3 שנות מאסר בפועל זה עונש נמוך מאוד ביחס לנסיבות העבירה, וההסכמה היא תולדה של משא ומתן בעקבותיו הערכה של המדינה של המצב הראייתי בתיק והקשיים הראייתיים ביחס לכל נאשם בנפרד. נטען כי מדובר בתיק נסיבתי לא פשוט כאשר המצב הראייתי של נאשם 1 שונה מהמצב של נאשם 2 ולמרות ההבדלים המשמעותיים בעברם הפלילי הוסכם כי ירצו עונש זה. לגבי נאשם 1, להערכת המאשימה המצב הראייתי היה קשה יותר, הקשיים הראייתיים היו קשים יותר ולכן התבקש לכבד את רכיב המאסר בהסדר ולהטיל רכיבי ענישה נוספים, מאסר על תנאי מרתיע, ולחלט את האופנוע ששימש לביצוע העבירה ורשום על שמו של נאשם 2. הנאשמים הגיעו באופנוע לצורך ביצוע העבירה, נמלטו מהזירה תוך שימוש באופנוע, עזבו את האופנוע במקום מוסתר בסמוך למקום העבירה וחזרו לבית במונית, ובהמשך דיווחו על גניבת האופנוע כדי לשבש חקירה. התבקש לפסוק פיצוי גבוה לכל אחד מהנפגעים באירוע עפ"י המתואר בכתב האישום ובתצהירי הנפגע, ובהמשך כאמור הוגשה רשימה ומתבקש להורות על פיצוי בהתאם לרשימה הכוללת פרוט של הנפגעים.

6. לטענת ב"כ נאשם 1:



התבקש לאמץ את הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים. ביחס לנאשם 1, היו קשיים ראייתיים לא מבוטלים, כל הראיות הן נסיבתיות ברף הלא פשוט מבחינת ההוכחה המתבקשת בדבר מסקנה יחידה אפשרית אחת, ושני הצדדים במסגרת המו"מ קנו סיכונים וסיכויים.

באשר לרכיב הפיצוי, הפיצוי הוא אינדיבידואלי לנזק שנגרם, סעיף 77ב' לחוק העונשין מונה את המבחנים ומסייע לביהמ"ש לערוך את האומדן של הנזק לפי הנזק שהובא בפניו. נטען כי הפיצוי הפלילי לא נועד למצות סכום הפיצוי שמגיע לנפגע העבירה אלא סעד ראשוני לצורך שיקומם וזאת לאור העובדה שהדרך לתביעה אזרחית פתוחה בפני נפגעי העבירה, ועל ביהמ"ש לפסוק פיצוי על פי הראיות שהובאו בפניו ואשר יכולות לכלול בין היתר תסקיר נפגע העבירה או תצהיר נפגע העבירה.

עוד נטענו טענות ביחס לתוכן חלק מהתצהירים ולהיעדר נתונים שונים, וכי יש נפגעים שלא הגישו תצהירים. נטען כי מצבו הכלכלי של הנאשם עפ"י החוק הוא לא מדד לקביעת פיצוי יחד עם זאת, התבקש להתחשב בכל משום שמדובר במי שעתיד לרצות תקופת מאסר לא קצרה וברי כי לא יוכל לעבוד ולא להתפרנס בתקופה זו. 7. לטענת ב"כ נאשם 2:

ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נאשם 2 יליד 2003, ללא עבר פלילי מהותי, וטרם ביצע העבירה עסק כשליח ועזר בפרנסת בני ביתו ואמו הגרושה. נאשם 2 ללא דפוסים עבריינים משמעותיים, מיום הגירושין בבית אביו חלה התדרדרות בשליטה על הנאשם מאחר וההורים היו בסכסוך קשה. נאשם 2 לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה, הראיות לא היו מוצקות. מדובר באירוע חד פעמי בחייו מה גם שהוא צעיר מאוד, חלקו היחסי פחות דומיננטי. אין הסכמה עונשית לגבי הפיצוי וגם לא לגבי החילוט. הנאשם קנה אופנוע כדי לעבוד ואם אנו רוצים שהוא יחזור לעצמו, האופנוע יוסיף ויעזור לעבוד ולשלם את הפיצוי. זהו מקרה מאוד חריג ואפשר לבוא ולתת לו אפשרות להשתקם בחייו ולעבוד עם אופנוע שישנו.

ב"כ נאשם 2 הפנה לפסיקה לענין הפיצוי בה הוטל פיצוי נמוך, והתבקש שלא לחלט את האופנוע כדי שלנאשם 2 תהיה נקודת זינוק להתחיל לעבוד.

דיון והכרעה

8. העבירה אשר ביצעו הנאשמים חמורה, ובוצעה בנסיבות מחמירות ביותר.

מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודו הנאשמים, עולה כי העבירה בוצעה תוך תכנון ושיתוף פעולה של הנאשמים. על חומרת עבירת ההצתה נפסק רבות, וכך גם על העובדה שאין לדעת תוצאתה של ההצתה, אשר בפרט בקרבה לבתי מגורים, יכולה לגרום לאסון.

במקרה זה התממשו הסיכונים אשר בהצתה ביחס לשורת עסקים ודירות, ונדרש היה חילוץ של מכבי האש להצלת דיירים, תוך פריצה לחלק מהדירות.

חומרה יתירה זו של ההצתה שביצעו הנאשמים צריכה למענה עונשי מחמיר משמעותית מזה אשר בהסכמת הצדדים. נימוק מרכזי של הצדדים להגעה להסדר זה הינו קושי ראייתי ממשי. בהינתן קושי ראייתי ממשי שאין עליו מחלוקת, הרי שהתערבות בהסדר טיעון, השמורה למקרים בהם קיימת חריגה ממבחן האיזון, הינה חריגה עוד יותר. אך לאור הקושי הראייתי האמור אינני מוצא לנכון להתערב בהסדר מקל זה.

9. בין הצדדים קיימת מחלוקת לגבי הפיצוי, אף צד לא הגיש כל חו"ד או נתון כספי מדויק, למעט בחלק מהצהרות נפגעי העבירה, והצדדים העלו טענותיהם באופן כללי.

ביחס למחלוקת הקשורה לרשימת הנפגעים שהוגשה ע"ב"כ המאשימה - אין מניעה כי נפגע עבירה לא יהיה עד תביעה, ואין מניעה כי ביחס לנפגע ספציפי יובאו בראיות לעונש הפרטים לגבי הפיצוי הראוי לו, ובלבד שכתב האישום כולל בעובדותיו את התיאור העובדתי של הנזקים שנגרמו, וכי נזקיו כלולים בהם.

משכך, אין מניעה כי הפיצוי יקבע בהתאם לאמור ברשימה אשר הוגשה, אשר האמור בה מתייחס לאותם נזקים המפורטים בכתב האישום, לנכסים אשר נפגעו כמפורט בו, ואין כל מניעה לכך שיקבע פיצוי לכל המופיעים ברשימה. בהליך הפלילי תכליתו של הפיצוי הינה מתן סעד מהיר ויעיל לנפגע העבירה. להבדיל מההליך האזרחי. בהליך הפלילי מחושב הפיצוי שהוא ראשוני, על דרך האומדן, בכלים הראייתיים המוגבלים ביחס לכך בהליך זה. הפיצוי בהליך הפלילי אינו מחייב הליך הוכחת נזק מדויק, וזאת בשונה מההליך האזרחי.

ביחס לפיצוי בהליך הפלילי, אופיו, מהותו ואופן קביעתו, ר' ע"פ 7186/19 קטמור טובי נ' מ"י (8.1.2020):



"סעיף 77(א) לחוק העונשין משמיענו: "הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו". הנה כי כן, עוד במסגרת ההליך הפלילי, רשאי בית המשפט להטיל על נאשם פיצוי בעל אופי אזרחי: "התכלית המרכזית שנועד סעיף 77 להגשים היא מתן סעד מהיר ויעיל לאדם שניזוק מן העבירה בגין הנזק והסבל שנגרמו לו כתוצאה ממנה" ... אולם על אף שקיימת קרבה בין הפיצוי הנפסק בהליך הפלילי, לזה הנפסק במסגרת דיני הנזיקין, הם נבדלים זה מזה בשתיים: בדרך חישובם, ובגובה הפיצוי המרבי. אשר לדרך חישובם של הפיצויים, בעוד שבהליך האזרחי ידרש כימות מדויק של שיעור הנזק, בהליך הפלילי יחושבו הפיצויים על דרך האומדן: "מדובר בפיצוי בעל אופי ראשוני שאותו פוסק בית המשפט, ככלל, על דרך האומדן תוך הסתייעות בכלים הראייתיים המוגבלים העומדים לרשותו לצורך כך, ובהם, בין היתר, תסקיר נפגע העבירה" ... בכל הנוגע לשיעורו של הפיצוי, נקבעה בהליך הפלילי תקרת פיצויים שאותה אין לעבור: "הפיצוי לפי סעיף 77 לחוק הינו פיצוי מוגבל, הכפוף לתקרה הקבועה בחוק שאין לחרוג ממנה; על כן אין הפיצוי ממצה בהכרח את הסעדים האזרחיים אשר ייתכן והנפגע זכאי להם" ... במידה רבה שתי ההבחנות בין פיצוי בהליך הפלילי לבין פיצוי במסגרת דיני הנזיקין, כרוכות זו בזו. בשל העובדה שפיצוי בהליך הפלילי אינו מחייב הליך של הוכחת נזק מדויק, ונקבע בהתאם להתרשמותו של בית המשפט, הרי שאין למצות במסגרתו את הנזק הכולל שנגרם לנפגע העבירה, ויש לתחמו. פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה".

לאור האמור, הפיצוי להלן ייקבע על דרך האומדן, כפי קביעתו בהליך הפלילי, ובקביעתו יובאו העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, העולה מהצהרות נפגעי העבירה אשר הוגשו ביחס לחלק מהנכסים שנפגעו, ומעמדו של כל נפגע ביחס לנכס, אם שוכר ואם בעלים, שכן מובן שהנזקים של כל אחד מהם שונה. פיצוי ייפסק גם ביחס לנפגעים לגביהם לא הוגשו הצהרות נפגעי עבירה, שכן כתב האישום המתוקן מפרט נזקים, ועל עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודו הנאשמים, אין מחלוקת. מובן כי גם הפיצוי שיקבע ביחס לנפגעים שהגישו הצהרות נפגע, יהיה בהתאם ובכפוף לעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן.

ביחס לפיצוי לגבי דירה מס' 1, אין כל אינדיקציה לגבי מי הוא הבעלים של הדירה, וצוין ע"י ב"כ המאשימה שם אשר לא ידוע להם אם הוא בעלים או שוכר. לפיכך יפסק פיצוי לבעלים של דירה 1, לאור הנזק המפורט בכתב האישום לדירה זו, וב"כ המאשימה יגישו תוך 30 יום ממתן גזר הדין את פרטי הבעלים של דירה 1.

אשר לחילוט - מדובר בכלי רכב אשר שימש לביצוע העבירה, באמצעותו הגיעו הנאשמים לקרבת מקום ביצוע העבירה, ובאמצעותו נמלטו מהמקום. חילוט הינו חלק מהמענה העונשי למעשה עבירה, ואין כל מניעה לחילוט האופנוע. אינני מוצא ברצון לעבוד לאחר השחרור עילה להימנע מהחילוט, בנסיבות החמורות של ביצוע עבירה זו. הענישה

10. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם 1:

מאסר - מאסר בפועל למשך 3 שנים, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.



מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. נאשם 1 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה לפיה הורשע.

פסילה בפועל - הנני פוסל את הנאשם 1 מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 11 חודשים.

פסילה על תנאי - הנני פוסל את הנאשם 1 מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 9 חודשים. הנאשם 1 יישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מיום שחרורו יעבור על אותה עבירה, או על עבירה נוספת מבין מניין העבירות המחייבות הפעלת התנאי, כמפורט בתקנות התעבורה ובתוספות לתקנות אלה.

על הנאשם 2:

מאסר - מאסר בפועל למשך 3 שנים, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. נאשם 2 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה לפיה הורשע.

פסילה בפועל - הנני פוסל את הנאשם 2 מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 11 חודשים.

פסילה על תנאי - הנני פוסל את הנאשם 2 מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 9 חודשים. הנאשם 2 יישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מיום שחרורו יעבור על אותה עבירה, או על עבירה נוספת מבין מניין העבירות המחייבות הפעלת התנאי, כמפורט בתקנות התעבורה ובתוספות לתקנות אלה.

חילוט - ניתן בזה צו חילוט לאופנוע מסוג דיילים מ.ר. 68-348-32 לטובת אוצר המדינה.

על כל אחד מהנאשמים:

כל אחד מהנאשמים ישלם פיצוי לכל אחד מהנפגעים כמפורט להלן, בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון בתוך 30 יום מהיום:

למר יעיש ויצמן - הבעלים של מספרת סבין - 5,000 ש"ח.

לחברת קיי.אס.סרף בע"מ ח.פ. 515426419 - עבור שוכרי חנות ציוד הגלישה - 5,000 ש"ח.

לחברת ש.ב.א. נכסים והשקעות בע"מ ח.פ. 514536879 - הבעלים של חנות הגלישה - 10,000 ₪.

למר מאיר אליהו - הבעלים של מכון השיזוף - 2,500 ש"ח.

למר אושרי ויצמן - הבעלים של החנות "אנדיב פירות בע"מ" - 5,000 ₪.

לבעלים של דירה 1 - 15,000 ₪. פרטי הבעלים של דירה 1 יגשו ע"י ב"כ המאשימה בתוך 30 יום.

למר יוסי שלומון - שוכר דירה 2 - 15,000 ₪.

למר שי עטאס - הבעלים של דירה 2 - 10,000 ש"ח.

לליטל ומאור הרר - הבעלים של דירה 4 - 2,000 ש"ח.

לגב' ליאת וייס - הבעלים של דירה 5 - 10,000 ש"ח.

לגב' מלכי סלויקה - שוכרת דירה 9 - 2,500 ש"ח.

למר אליהו ברק - הבעלים של דירה 9 - 5,000 ש"ח.

למר יוסף זרחי - הבעלים של דירה 13 - 5,000 ש"ח.

למר יוסף גרוקול - השוכר של דירה 17 - 2,500 ש"ח.

לגב' איריס סניור - הבעלים של דירה 17 - 10,000 ש"ח.

למר מאיר זיני - הבעלים של חלק מדירה 21 - כתשלום עבור כלל יורשי הזכויות בדירה 21 - 10,000 ₪.

למר קמיל דהן - הבעלים של דירה 25 - 2,500 ₪.

למר שבי קטשוילי - הבעלים של דירה 26 - 7,500 ש"ח.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ד, 30 יולי 2024, במעמד הצדדים.